

Pénzügyi joggyakorlat.

Ha a jogügyletet a szerződő felek még a bemutatásra megszabott határidő eltelte előtt hatálytalanították, a bemutatási kötelezettség nem teljesítése miatt bírságot kiszabni nem lehet. Indokok. Az iratok adataiból merített nem vitás tényállás szerint a panaszos és I. István között 1924 augusztus hó 1. napja valamelyikén létrejött vételi ügylet létrejöttét követő napon felbomlott a felek kölcsönös elállása következtében. Mint-hogy a bírság kiszabásának csak akkor van helye, ha a jogügyletet tartalmazó okiratot a kötelezettek a törvényben meghatározott idő alatt be nem mutatták, minthogy a felek között létrejött szerződést a felek az 1920. 34. t.-c. 40. §. 3. pont 2-ik bekezdésében meghatározott 15 napon belül felbontották s így illeték alá vonható jogügylet már nem állott fenn, a bírság kiszabásának jogalapja is elenyészett.

Értékpapírforgalmi adó. 1900. XI. t.-c. 4., 7. Az alkalmi egyesülés tagjainak egymás közötti ügyletei az értékpapírforgalmi adónak nem tárgyai. Nem vitás, hogy azok az ügyletek, amelyekről lerótt értékpapírforgalmi adókat a panaszos társaság visszakéri, metisták között létesült olyan ügyletek voltak, amelyekkel a panaszos társaság a vele alkalmi egyesülésben volt felek megbízásából megszerzett értékpapirokat ezeknek kiszolgáltatta. A közös haszonra adakult alkalmi egyesületek tagjait egymás irányában forgalomjogi szempontból különböző személyeknek tekinteni nem lehet, mert az alkalmi egyesülés nem lévén a tagok személyétől független, önálló egység a jogviszonyok alanyai gyanánt, mint közvetlenül jogosítottak és kötelezettek, csak az egyes tagok jelentkeznek, azoknak egymás közötti ügyletei tehát eltérően a kettős megadóztatás alá eső bízományi ügyletektől külön forgalmat nem létesíthetnek és ezért az 1900. évi XI. törvény végrehajtása tárgyában kiadott pénzügyminiszteri utasítás 18. §-ának utolsó bekezdése szerint is adómentesek.

Csak tényleg létező vagyontárgyak értékcsökkenésére és felújítására lehet tartalékolni. Indokok: Panaszos azt kifogásolja, hogy a felújítási tartalékalapba helyezett 2,000.000 koronát a mérlegszerű veszteségből levonták. A bíróság a kifogást alaptalannak találta. Az 1922. XXIV. t.-c. 15. §. 1. bekezdésének 3. pontja megengedi, hogy a vállalat az elhasznált gépek, gyári eszközök, üzleti felszerelések és berendezések felújítására adómentesen tartalékoljon. Az adómentes tartalékolás első feltétele tehát az, hogy a vállalat kimutassa azt, hogy a felsorolt vagyontárgyak tényleg léteznek, mert a szóbanforgó tartalékalapnak rendeltetése az, hogy a felújításról gondoskodik. Nem létező tárgyak felújításáról nem szükséges gondoskodni és ha a vállalatnak gépei, gyári eszközei, üzleti felszerelései és berendezései nincsenek, akkor, ha ezeknek beszerzésére tartalékol, a tartalékolás célja nem a felújítás, hanem az új beszerzés és erre a célra felhívott törvény adómentes tartalékolást nem enged. (Közig. Bíróság, 5233/926.)

Az általános kereseti adó beszoigáltatása és megosztása kérdésében a kir. közigazgatási bíróság előtti eljárásnak helye nincs. A m. kir. közigazgatási bíróság határozatainak indokai: L. község kérvényében azt sérelmezte, hogy a gyár v-i építési osztályában foglalkoztatott 31 állandó alkalmazott közül csak 3 alkalmazott állandó kereseti adóját szolgál